

skal sælde min Landse og fare i Kamp blot for et smukt Princip's Skyld, ligesaa lidt agter jeg at bryde løs og echauffere mig for dette — jeg vil gjøre opmærksom paa, siger jeg, at Udfigten til en god Lov er saa ringe, at jeg maa ansee det for det Bedste ikke at lade Sagen gaae videre. Men jeg skal henstille, om dette ikke ogsaa er det simpleste Resultat; thi det er ganske vist, at, hvis Loven vedtages, saa vil den ikke blive vedtagen her ordret, som den er kommen til os fra Folkethinget — det maa jeg idetmindste forudsætte, naar alle disse Ændringsforslag foreligge os — men forandres Lovforslaget, saa bliver det ikke til Lov. Men er det da ikke saa meget simplet at sige: nei, den Sag, der er begyndt saa umaadeligt vidtspændende, at jeg veed, at Folk, der ere store og oprigtige Venner af Næringsfriheden, meente, at det var det Naturligste strax at afvise den — som nu er strumpet saa stærkt sammen og efter Skæbnens Omvælinger snart er voxet, snart er taget af, som altsaa ikke er bleven til ved en fast organisk Tankes correcte og consequente Gjennemførelse, men ved at sammenfaste alleslags Ideer og Dnsfter — en saadan Sag frembyder ikke tilstrækkelige Grunde til at vente et fyldestgjørende Resultat, og da det dog er vist, at Forslaget ikke kan udfomme som Lov, hvis vi vedtage flere af de foreslaaede Ændringer, maa man saa ikke hellere sige: denne Sag er ikke tilstrækkeligt forberedt, lad Kjøbstæderne først summe sig, og lad om muligt Regjeringen, eller ialtsald hvem der ellers vil, til næste Aar indbringe et nyt Lovforslag, hvorved alle disse Betragtninger fuldstændigt ere tagne under Overveielse.

Thalbitzer: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kreds (Drejer) udtalte imod mig, at det ikke var nødvendigt, at visse Artiller bleve udsolgte paa Landet; thi Alle og Enhver vilde nok vide at forsyne sig i rette Tid og tilstrækkeligt, men han tilføiede: forsaavidt de have Raad dertil, og deri er jeg ganske enig med ham; men Forslaget er for dem, der ikke have Raad dertil. Han omtalte endvidere, at hans Frygt gif ud paa, at man ikke kunde drive denne Handel paa Landet, at det

wilde ikke gaae for Vedkommende, uden at de tillige kunde sælge eller udfjænke Brændeviin; men hvis han har denne Frygt, saa maa han være imod hele Lovforslaget, og det er han jo ikke. Det er kun disse Gjenstande: Kaffe, Suffer og Thee, som han ikke vil have med; men naar han troer, at det er nødvendigt for at drive Handel med disse Gjenstande tillige at sælge Brændeviin, saa er det dog ligesaa nødvendigt at sælge Brændeviin, naar man handler med de andre Sager, som naar man sælger disse Colonialvarer. Jeg er af den ganske modsatte Mening, at de, der have Udsalg af Colonialvarer, ingentunde behøve at sælge Brændeviin for at lokke Kunder. Min ærede Sidemand (Kühböff) udtalte, at hans Erfaring var noget forskjellig fra min og andre ærede Landsthingsmænds Erfaring. Jeg betvivler nu paa ingen Maade, at det er saaledes i hans Egn; men vi kunne jo blive ved til evig Tid at disputere om, hvorledes Andres Erfaring er. Han udhævede imidlertid, at netop i hans Egn vare Forholdene saaledes, at Gaardmændene gjorde Indkjøb af alleslags Varer i Kjøbstæderne og solgte deraf til Huusmændene; men saa er der jo factisk en Handel paa Landet med Vare. Enten de sælge dem directe, eller overlade dem mod Arbeide, saa er der altsaa en heel Deel, som driver Høfterhandel i hans Egn, saa at det er ganske vist, at der er der ingen Trang til Loven — det vil jeg indrømme. Der er fra flere Sider udtalt, og jeg troer ogsaa, at et æret Medlem af Udvalget har sagt, at der burde svares en Afgift af Landhandlen til Statskassen — det var forresten maaskee bedre, at den betaltes til Sognets Fattiggasse; — dette kunde jeg ialtsald ogsaa være villig til at slutte mig til, da derved mine Betænkeligheder bortfalde, med Hensyn til dem, der allerede svare en Afgift af deres nuværende Privilegium.

Bjerring: Det er ikke først af Forhandlingerne her iasten, at jeg har faaet at vide, at den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Lehmann) er en oprigtig Ven af Næringsfriheden; det har jeg vidst i mange Aar, og jeg er fuldkommen overbevist om, at han er en saa oprigtig Ven af Næringsfriheden